

udtalt sig saa smukt arbejdsvenligt, gjorde Ret i at holde over. Det staar for mig saaledes, at Tilintetgjørelsen eller selv Forvanskningsen og Fordyrelsen af et Næringsmiddel, som er spiseligt og godt, er en farlig Vei til at komme ind paa. Det er en Vei, som vil bidrage til at vække almindelig Mis-tænksomhed mellem dem, der have tilstrækkelig Kjøbeevne, og de Mange, der Intet have. Det er den politiske Grund, jeg har til at være imod dette Forbud. Naar jeg i Kort-hed og i al Beskedenhed skulde udtale mit Standpunkt i Smør sagen, vil jeg sige, at det nærmest er det Standpunkt, hvorpaa Udvalgets Flertal i Hjør stod, men jeg finder dog, og det fandt jeg allerede i Hjør, at man til dette Standpunkt kunde føie et Par enkelte Ting. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valg-kreds (N. Andersen) om, at man ikke bør udøve Kontrollen i Smør sagen ved den sædvanlige Kontrol, ved Politis og Tolldbetjente. Jeg tror, at det vilde være rigtigt, om der paa den danske Stats Befolning sendtes Folk til de store engelske Udstibningshavne for at vaage over den danske Smørindførsel, og jeg tror, at det vilde være særdeles heldigt, om vi allevegne skærpede Kontrollen med Smørret, om der stod Folk i Havnene, som strax mærkede de Mænd, som indførte det forfærdte Smør. Det vilde i ikke ringe Grad bidrage til, at man kom ind paa en rigtig Kontrol, og jeg vil sige, at det sikkert var heldigt, om det var landbrugs- og smørkyndige Folk, man brugte dertil. Men saa er der en anden Ting. Forholdet er efter min Mening saaledes, at efter Regjeringens Lovforslag, saavel som efter Udvalgs-flertallets Forslag i Hjør er Kunstsmørret, som ganske vist er i høi Grad forbudt paa den ene Ved, favoriseret paa den anden Ved, og det forekommer mig, at det kunde være rigtigt at tilføie en Bestemmelse om, at Enhver, der driver Kunstsmørfabrikation, i Forveien skal anmeldte til Staten, at han driver en saadan Fabrikation. Saa vidt jeg kan se, hjemler Lovforslaget ikke denne Fordring, og saa vil Kunstsmørfabrikationen kunne drives i Smug. Dernæst er der en anden Ting. Jeg mener, at man bør indføre en skarp Kontrol med Kunstsmørets Labelse. Naar man vil føie den Art Kontrol, som man tilsigter at føie med Kunstsmør baade efter Regjeringens Forslag og efter Udvalgs-flertallets i Hjør, forekommer det mig, at det er rigtigt, at man ogsaa gaar til at kontrollere de Stoffer, hvoraf Kunstsmørret laves, thi det er ganske sikkert, at bliver der Spekulation i Kunstsmør, vil det gaa med Kunstsmørret som med Pølserne, der laves

af allehaande Sager her i Byen. Derfor mener jeg, at det vilde ikke være uheldigt, om man gik til at indsætte i Loven Bestemmelser om, at det paalaa enhver Kunstsmørfabrikant at anmeldte, at han drev denne Fabrikation, og om, at han var undergivet en særegen skarp Kontrol med Hensyn til de Ledningsmidler, han anvendte i sin Fabrikationsvirksomhed. Derved vilde man naae til at fikke sig imod, at det Stof, der blev for-handlet under Navn af Kunstsmør, var et Stof, i hvilket der blev drevet den vildeste Spekulation, og man vilde naae til at holde den rent løse Kunstsmørfabrikation indenfor visse Grændser. Jeg skal tilføie, at jeg ikke skal have Noget imod at gaa med til, at man paalagde Kunstsmørfabrikationen en Afgift til Staten. Det er jo saaledes, at man kan sige, at denne Næringsvei nu maaste kun er i ringe Grad bestattet, og jeg tror, at man ikke behøver at skræmmes tilbage fra en passende og ikke uforholdsmæssig stor Afgift til Staten til Dækning af de Udgifter, som Kontrollen med denne Fabrikation nødvendigvis medfører. Jeg tror, at man derved kunde opnaa et godt Resultat. Man opnaaede derved at faae fabrikeret godt Kunstsmør og tillige den tilstrækkelige Sønndring imellem Natursmør og Kunstsmør, og jeg ser ikke rettere, end at man ved en god, sagkyndig Kontrol kunde naae at bringe det engelske Marked en god Opfattelse af vor Stilling. Jeg skal tilføie en enkelt Bemærkning, og det er, at den hyerste Indrømmelse, jeg kunde tænke mig at gaa med til i denne Sag, er, hvis Loven blev forsynet med en Tidsbestemmelse for Bariigheden af et Forbud mod Udførsel af Kunstsmør fra Danmark. Det forekommer mig, at Mere kunde dog virkelig Ingen forlange, end at man gik dertil; saa havde vi dog naadet det, at vi havde villet beholde Kunstsmørret for vore egne Konsumenter deraf i en antagelig og ordentlig Stikkelse, og jeg tror, at der vilde kunne blive Enighed om, at det er fuldt saa let at overholde Kontrol med Udførsel, som det er at overholde Kontrol med Farven. Jeg skal her tilføie en Ting, nemlig, at jeg tror, at man har Misforetillinger om Brugten af Farven. I England kan man, saa vidt jeg veed, farve Smørret saa lystig man vil, og hvem vil kunne forhindre, at man der farver det, saa snart man faar det, saa jeg forstaaar ikke, at man ikke forbyder Udførsel, naar man overhovedet vil gaa videre end til, hvad jeg nævnte, nemlig strenge Straffe mod For-falskning og Misdler, der angive, hvorledes Smørbotterne skulle se ud og Smørret ind-pakkes, og dernæst til det, som er virkelig rationelt, nemlig et skarpt Tilsyn med Kunst-